

accidentaliter denominare. id querendo si album uel calidum est est querere proprie si alteri inest uel altere accidentaliter denominat. quia hoc est proprie querere quod est et non si est nisi per quanto quod est potest reducitur ad si est. Itaque albi uel calidi tanquam concreti accidentalis non est proprie definitio sed sit quoddam quid nominis. ideo albi uel calidi non proprie est quod. quid est terminabilis per scilicet definitiuam de qua quod agitur in principio secundi posteriorum ubi per quanto quod per quid habet reduci tandem ad quodnam quid est. Est igitur querere quid est album est proprie querere propter quod est album. Secunda difficultas utrum iste propositiones. albedo est ens est albedo ens est caliditas sint de tertio adiacente uel potius de secundo. quod sint de tertio per antedicta. quia termini sui sunt accidentales sed sint in abstracto. Quod sint de secundo adiacente probatur circa dictas propositiones mouentur quodnes si est et quid est et non quod est nec per quid est. igitur tunc probatur assumptum nam in predictis propositionibus illi termini albedo et caliditas sunt. et sumuntur in abstracto sub rationibus absolutis et prout sunt inducunt nomen substantiae et non accidentium in concreto aliis inherentiis ac et illo modo sunt proprii. diffinibiles ut per propria genera et essentialis definitas proprii praeterquam predicantur predicati qualitatis igitur tunc.

Ad hanc difficultatem respondeo et pronuncie probabiliter sic quod sicut substantia aliquando induens nomen accidentis tamen uere et proprie est substantia et ipsa non est neque fit accidens licet pro tunc teneat locum accidentis. ita accidens quantumcumque aliquando teneat locum siue induat nomen substantiae. tamen uere et proprie est accidens et non est proprie ea neque fit substantia licet pro tunc aliquo modo se teneat et consideretur per modum substantiae. quare et predictae propositiones ex talibus terminis constitutae sunt proprie et principaliter de tertio adiacente sed aliquando possunt considerari per modum propositionum de secundo uel eorum locum teneant. Possent etiam ad hanc difficultatem responderi quemadmodum alias circa principium secundi posteriorum dixi. Sed haec responsio pronuncie sufficit. et haec similiter sufficiant de quarto articulo.

Ad rationes ante oppositas questionis adductas respondeo. primo ad rationem primam quod dantur propositiones de primo adiacente ut ego declarauit et patet et que sunt ille. et quando dicebat ulterius quod non datur propositio simplicior neque prior tunc dico quod sicut li ens quod est primum adiacens est communius et prius substantia que est secundum adiacens et est accidente quod est tertium adiacens. ita et propositio formata ex conceptibus entis communissimi est prior et quodammodo simpli-

cior propositionibus de secundo adiacente. et est illis de tertio. Ad secundam rationem principalem respondetur concedendo illas esse de secundo adiacente homo est et animal est. et ulterius dicitur quod habent predicatum licet implicite. Et ad rationem in contrarium respondetur negando consequentiam quia in illa homo est si est tenetur cathegorematicae. et ibi probatur quare sed ipsum resoluitur in suum participium sed in illa homo est ens si est tenetur sine cathegorematicae. et ibi non predicatur sed copulat ideo non licet ibi ipsum resoluitur. Deinde ad confirmationem dico concedendo istam consequentiam rosa est ens ergo rosa est tenendo in antecedente si ens principaliter et non ampliatine ultra si est. Ad tertiam rationem principalem cum confirmatione sua respondeo quod in aliquibus propositionibus de secundo adiacente si est tenetur sine cathegorematicae et substantiue et in aliquibus tenetur cathegorematicae et adiectiue. ut patet ex dictis. Et quandoque dicebat quod eadem ratione ille essent de secundo adiacente homo currit et homo disputat respondeo negando consequentiam. Ad quartam rationem principalem patet responsio per secundum correlarium secunde regule et haec de quodone illa.

Explicit tractatus de propositionibus de secundo adiacente scilicet magistri blasi um pellachanum. Laus deo.

Ad egregios artium studentes subtilis quaestio de suppositione predicati istius propositionis nullus homo est quilibet homo.

On mediocre mihi solatium adhibuistis viri excellentissimi dum ad me tanquam arbitri eodem accessistis. ut eam quodnem iter nos ortam de predicato sedare quam subtilissimis fundamentis et innumerabilibus argumentis vestris magno opere conturbastis. Ex hoc profecto iudicium possum apte sumere a vobis me plurimum diligere et amari mirificeque colique me unum coalterne pacis iter vos compositores decreuistis ex tanta doctissimorum studentium corona quorum quilibet non ad haec modo. uex ad maiora sufficentiorum nemo sane mentis dubitabit appellare. Quare decernens vestris morem gerere mandatis meipsum subicio. non tanquam his aptum uex ut qui amore conuocantis subintrat. qualis diaconus ille qui ut patris religionis sue precepta suscipet noua populo ut predicare coactus est ascendere sedem. Accipite ergo meam hanc sententiam maturissimis iudiciis vestris succumbentem. quam equo animo suscipite ex qua sorte quicumque extortum enucleaueritis. idipsum